

ratoriet var fremstillet af tuberkuløse Køer; i intet Tilfælde kom disse Dyr til at reagere ved senere Tuberkulinprøve.

Efter enhver større Mund- og Klovesyge-Epizooti forekommer talrige Tilfælde, hvor kroniske Sygdomme indenfor Besætninger blusser op og antager en mere ond-artet Karakter, dette gælder særlig Tuberkulose, smitsom Kastning og Streptokok-Yverbetændelse. Dette var ogsaa Tilfældet efter Epizootien 1925—26, og fra forskellig Side fremkom Udtalelser om, at Serumbehandlingen havde paaført Besætningerne Tuberkulose. Skønt jeg gjorde mig Anstrengelse før at faa opsporet Besætninger, hvis Ejere forment, at Serumbehandlingen havde haft denne Følge, lykkedes det mig kun i tre Tilfælde. De to angik Svinebesætninger, der forud skulde have været sunde, men i hvilke der efter Serumbehandlingen hos Slagterisvin var paavist Tuberkulose; en Undersøgelse gennem de paagældende Svinelagteriers Protokoller godtgjorde imidlertid, at de paagældende Svin havde været lidende af en ved Fodring og ikke ved Podning opstaaet Tuberkulose. Det tredie Tilfælde angik en større Kvægbesætning, der i adskillige Aar havde været tuberkulosefri, men som nogle Maaneder efter Serumbehandlingen udviste et større Antal for Tuberkulinprøven reagerende Dyr; en Slagting af et Par af de reagerende Ungkreaturer viste imidlertid ingen Tuberkulose i Bughulen som Følge af Serumindsprøjtningen, men den sædvanlige Form af frisk Indaandingstuberkulose; og ved nærmere Undersøgelse opklaredes det, at den stedfundne Smittespredning skyldtes Henflytning, medens Mund- og Klovesygen optraadte i Besætningen, af en tuberkuløs Avlstyr til Kostalden.

Ærbødigst

C. O. Jensen.

44

Landbrugsministeriet. København, den 23. Februar 1931.

Journ. Nr. 11104.

Med Henvisning til, at Indtægten ved Dyrslægepraksis paa Færøerne er gaaet meget tilbage i de senere Aar, har Dyrslæge C. J. Bech, Thorshavn, i et hertil indsendt Andragende ansøgt om, at hans Lønningsvilkaar maa blive forbedret.

Paa Finanslovkonto § 13 III. H. 9. a. er der for Tiden tilstaaet Dyrslægen paa Færøerne et aarligt Honorar af 3 500 Kr. + sædvanlige Tillæg, for Tiden 335 Kr., altsaa i alt 3 835 Kr., hvorhos der af Færøernes Lagting er tillagt Dyrslægen i Anledning af de ham af det offentlige paalagte Rejser i Befordringsgodtgørelse og Dagpenge et aarligt Beløb af indtil 2 000 Kr.

Af Hensyn til Faren for Indslæbning af smitsomme Sygdomme (særlig parasitære) samt for at overvaage, at de ved Indførsel af Husdyr paabudte Karantæneforanstaltninger overholdes, maa det anses for ønskeligt, at der paa Færøerne er en Dyrslæge, der ogsaa vil kunne udrette et nyttigt Arbejde med Hensyn til Fremme af Husdyravlen og Forbedring af Staldhygiejnen samt Thorshavns Forsyning med Mælk og Kød, og da Befolkningen paa denne afsidesbeliggende Landsdel har et rimeligt Krav paa Dyrslægehjælp, formener man, at Staten gennem en passende Forhøjelse af Dyrslægens Honorar bør medvirke til, at Dyrslægens Forbliven paa Færøerne sikres, men man maa paa den anden Side anse det for at være rimeligt, at ogsaa Lagtinget for sit Vedkommende yder et Bidrag hertil.

Efter Forhandling med Finansministeriet formener man derfor, at Staten bør forhøje Dyrslægens Lønning med 2 000 Kr. under Forudsætning af, at Lagtinget yder ham i Boliggodtgørelse 1 000 Kr., svarende til den Boliggodtgørelse, der er tillagt de paa Færøerne ansatte Kommunelæger, samt forpligter sig til at betale den samlede Udgift til Befordringsgodtgørelse og Dagpenge i Anledning af Omrejser, som Dyrslægen skal foretage paa det offentliges Vegne i Overensstemmelse med den for ham til enhver Tid gældende Instruks, selv om saadan Udgift maatte overstige det nævnte Beløb af 2 000 Kr.

Med Henvisning til foranstaaende tillader jeg mig herved tjenstlig at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag